

[Ministeren for offentlige arbejder.]

det også ud fra økonomiske synspunkter vil være en ganske overordentlig forkert måde at bære sig ad på.

Ja, jeg ville gerne komme med disse bemærkninger, for jeg synes, det var nødvendigt af hensyn til det talmateriale, der har svirret i luften. Der skal ikke være tvivl om, at det naturligvis er dyrere at lægge lufthavnen på Saltholm, idet der skal bygges tunneler ud dertil. Opgaven er at vurdere, om det alligevel ikke er den rigtige placering, og finde det økonomiske grundlag, som gør, at det er en forsvarlig løsning.

Horn: Jeg vil sige, at efter den forhandling, der nu har været, og efter ministerens svar-tale tager vi vort forslag til folketingsbeslutning tilbage.

Hr. Stæhr Johansen gjorde en enkelt bemærkning, som jeg finder anledning til at understrege, nemlig at der er tale om en nordisk lufthavn. Vi møder somme tider den forestilling, at det er noget københavneri, der her er tale om, for at sige det sådan lidt på fynsk. Det er slet ikke tilfældet. Her er tale om et produktionsapparat, som den danske og de andre nordiske nationer mener vi må have, for at vi kan klare os i konkurrencen fremover. Der er intet københavneri i det.

Der har været fremført kritik fra forskellig side af økonomien, og det, man hænger sig i, er, som jeg sagde i mit første indlæg, det dokument, vi har fået fra det såkaldte PØ-udvalg. Men de, som bruger det dokument, bør, hvis de vil være redelige — og det forlanger de af os andre, forstår jeg — fremhæve, at det gentagne gange i dette dokument forekommer, at der peges på usikkerhedsmomenter, og i slutningen peges der stærkt på, at der kan være andre ting, der må drages ind i vurderingen end de her anførte. Der er i høj grad tale om, at mange andre ting går med ind; det vil der altid gøre, når politikerne skal tage et helhedssyn.

Hr. Bilgrav-Nielsen påstod, at vi fra flertallets side her vil træffe en beslutning på et kaotisk grundlag. Det er jo en vælgermødetone, som kan være udmærket, hvis man skal ud for at propagandere for at få tilhængere; jeg må erkende, at så er det fikst gjort. Men det er ikke noget, som tæller her, hvor vi har ansvaret og skal

tage stilling. Jeg opfattede også ministeren sådan, at han havde bemærket, at hr. Bilgrav-Nielsen nu rejser land og rige rundt og fortæller, at både den nuværende trafikminister og hans forgænger er fuldstændig ansvarsløse, når det drejer sig om penge i denne sag. Det må vi jo finde os i, men jeg tror nu, at de, som har kendt os som politikere igennem flere år, ved, at det ikke er så galt fat. Som jeg før nævnte, er det, der er tale om her, at vi får et funktionsdygtigt produktionsapparat.

Da hr. Bilgrav-Nielsen var kommet et stykke hen i talen, tænkte jeg egentlig: nu er det lige før han fremlægger en mistilidsrklæring til regeringen. Det gik ikke så vidt, og det var sådan set meget fornuftigt, at han ikke bragte sig og regeringspartierne i den stilling, selv om tonen og formen i alt fald lod skinne igennem, at han havde stor lyst dertil.

Jeg synes også, at når hr. Bilgrav-Nielsen ligesom korrekser os andre, burde han ikke selv være så fiffig, som han var. Han fremhævede, at det svenske Planverket — vi har ikke et organ, der direkte svarer til det — havde udtalt sig imod Saltholmløsningen. Men hvorfor sagde hr. Bilgrav-Nielsen ikke, at Luftfartsverket, altså de, som har beskæftiget sig med det i Sverige igennem flere år, tilråder Saltholm og mener, at den er acceptabel også ud fra støjmæssige synspunkter? Måtte den danske befolkning ikke få det at vide?

Planverket har kun mere periferisk beskæftiget sig med det, og det er da klart, at i Sverige som her i landet er der nogle, der er imod, og der er måske særlige grunde, der taler for, at netop Planverket har udtalt sig, som det har.

Så siger hr. Bilgrav-Nielsen også, at flertallet giver direkte forkerte oplysninger om støj. Derpå har hr. Aksel Larsen svaret ganske præcist, at samtlige eksperter i Sverige, som har fremlagt det materiale, vi kender, og som hr. Bilgrav-Nielsen også kender, sammen med de danske eksperter tydeligt og klart har sagt til os og påvist det på skitser, at Saltholm er det mest egnede sted.

Der er således heller ikke her i dag fremført noget, som rokker ved selve grundelementerne i det, som skal bære, at vi her kan træffe en principbeslutning.

[Horn.]

Det, som står tilbage — og det er også det, ministeren søger tilslutning til i § 2 — er en justering af alle tingene. Hvis vi skal tale om det billedmæssigt, så er vi jo i den situation, at vi har besluttet, at vi vil bygge et hus, og vi ved også nogenlunde, hvordan det skal være; men vi kommer selvfølgelig til et tidspunkt, hvor vi skal se, om et skillerum kan flyttes lidt og en dør anbringes lidt anderledes, sådan at vi får det helt ideelle ud af det. Det var det, ministeren også antydede; det tror jeg man skal lægge mærke til, for sådan er det. Men i udvalget har vi nærmest fornemmelsen af, at visse radikale sidder som ingeniører, der vil bestemme, hvordan det skal være; det er vel egentlig ikke vores opgave at tage det på den måde. Jeg tror, at hr. Bilgrav-Nielsen og andre, som har den forestilling, enten ikke vil eller ikke kan se det produktionsmæssige perspektiv, der ligger i at gå ind for, at vi lægger lufthavnen på Saltholm.

Hr. Sigsgaard gjorde også nogle vældig drabelige udfald mod Saltholm, som han har gjort det tidligere, og benyttede det billige argument at spille på det sociale. Hr. Sigsgaard overser, som jeg har sagt det nu to gange, at der her er tale om produktion, en produktion, der skaber beskæftigelse, en produktion, som skaber basis for, at der kan bygges flere boliger, flere plejehjem osv. Hr. Sigsgaard vil sikkert erkende, at alle disse sociale foranstaltninger forudsætter, at der har været en produktion, som kan bære dem. Det er det, der her er tale om.

Så vil jeg endelig benytte lejligheden til at sige et par ord om det, jeg sagde i Stockholm ved vort sidste møde, og som et bestemt svensk blad, der også er imod, benyttede lejligheden til at bytte om på. Jeg gav udtryk for, at hvis Sverige mener, at vi ikke har lov til at bygge en lufthavn på Saltholm af støjmessige grunde, så må Sverige anlægge sag mod os ved Den internationale Domstol, hvis det er muligt. Men hvis de gør det, må vi vel i og for sig opfatte det sådan, at så undsiger de det nordiske samarbejde. Vi skulle dog gerne tale os til rette om tingene. Nu tror jeg ikke, det kommer så vidt, for svenskerne erkender vel også, at alt det gas, de kom med om støjproblemerne for Malmø, ikke kunne

holde; deres egne eksperter sagde jo: hold nu op med det, for der er ikke mere støj, end det er acceptabelt, og der er i alt fald væsentlig mindre støj, end der er på det danske område.

Jeg kan kun tilråde, at man nu får truffet denne principbeslutning, sådan at vi kan undgå at spille millioner og atter millioner på investeringer i Kastrup og det andet sted. De vil være spildt, hvis ikke vi snart foretager os noget.

Formanden: Forslaget til folketingsbeslutning om placering af en ny storlufthavn er nu taget tilbage af ordføreren for forslagsstillerne. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Bilgrav-Nielsen: Jeg må gøre et par bemærkninger, dels til trafikministeren, dels til hr. Aksel Larsen og hr. Horn.

Både trafikministeren og hr. Horn, og jeg forstår andre her i salen, mener, at det fortsat ligger sådan, at en Store-Bæltsbro har første prioritet. Dette er ganske interessant, når man her i dag behandler forslaget om at etablere en storlufthavn på Saltholm med tilhørende forbindelse mellem Danmark og Sverige. Man regner altså med, at det er muligt økonomisk at etablere disse ting samtidig. Jeg skal ikke forsværge, at det skulle kunne lade sig gøre, men jeg stiller mig meget tvivlende over for det.

Trafikministeren synes, at jeg skulle komme med nogle flere konkrete oplysninger hæftet på min kritik. Ja, det kunne jeg sagtens gøre, men jeg mener, at jeg dels i udvalget, dels her i dag har stillet en lang række spørgsmål, og hvis jeg får dem besvaret, har jeg en ny baggrund igen for den videre stillingtagen. Jeg har f. eks. hverken her eller i udvalget fået svar på, om der på Saltholm skal etableres et trug, som dog immervæk er sat til en pris af 445 mill. kr. Jeg indrømmer, at det er småpenge i denne sag, og at der er meget lille interesse for beløb af den størrelse; men det interesserer mig at få at vide, om vi skal bruge disse penge.

En anden ting, jeg også har spurgt om her i dag, er, om man forventer, at Sveriges forbindelse ikke fordyres på grund af byggeriet på Saltholm. I de papirer, vi har